

2. สถานการณ์การผลิตและการตลาด

2.1 สภาพการผลิต

2.1.1 การผลิตในประเทศไทย

พื้นที่ปลูกลำไยของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2537 เป็นต้นมา เนื่องจากรัฐบาลสนับสนุนให้มีการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร ซึ่งทำให้เกษตรกรหันมาปลูกลำไยทดแทนนาข้าวเพราะให้ผลตอบแทนสูงกว่า ประกอบกับประสบความสำเร็จในการใช้สารโพแทสเซียมคลอไรด์และโซเดียมคลอไรด์กระตุ้นให้ลำไยออกดอกติดผลทั้งในฤดูและนอกฤดู จึงทำให้พื้นที่ปลูกลำไยกระจายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยพื้นที่ปลูกลำไยทั่วประเทศในปี 2543 มีทั้งสิ้น 696,503 ไร่ โดยเป็นพื้นที่ปลูกลำไยที่ให้ผลผลิตแล้ว 361,744 ไร่และยังไม่ให้ผลผลิต 334,759 ไร่ (ตารางที่ 1) เป็นพื้นที่ปลูกในภาคเหนือสูงสุดคือ 595,218 ไร่ (ตารางที่ 2) ปลูกมากที่สุดจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูนและเชียงราย คิดเป็นร้อยละ และ ของพื้นที่ปลูกทั่วประเทศ พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูกมากที่สุดคือ พันธุ์ดอคิดเป็นร้อยละ 80.2 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด เนื่องจากเป็นพันธุ์เบาเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ก่อนพันธุ์อื่นและออกดอกติดผลค่อนข้างสม่ำเสมอทุกปี ตลอดจนเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ รองมาคือพันธุ์แก้ว สีมพู เบี้ยวเขียว และพันธุ์อื่นๆ เช่น แดงหรือเพชรสาคร คิดเป็นร้อยละ 6.3, 6.2, 4.5 และ 2.7 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ตามลำดับ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2543)

ลำไยเป็นไม้ผลที่ต้องการอุณหภูมิระดับหนึ่งที่จะกระตุ้นให้เกิดดอก มักออกดอกติดผลมากและน้อยเว้นปีหรือเว้นสองปี ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ อายุและความสมบูรณ์ของต้น ตลอดจนการจัดการสวนของเกษตรกร ดังนั้นปริมาณผลผลิตลำไยรวมทั้งประเทศจึงแปรปรวนในแต่ละปี สำหรับผลผลิตลำไยสดทั้งประเทศในปี 2541, 2542 และ 2543 เท่ากับ 33,771 142,553 และ 358,420 ตัน ตามลำดับ สาเหตุที่ผลผลิตลำไยในปี 2541 และ 2542 ลดลงอย่างมากก็เนื่องจากประสบกับปรากฏการณ์เอลนีโญและลานินา ทำให้สภาพภูมิอากาศไม่เหมาะสมต่อการออกดอกและติดผล ในปี 2544 ผลผลิตลำไยทั้งประเทศรวม 227,800 ตัน จังหวัดที่มีผลผลิตสูงสุดได้แก่จังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 34.9 ของผลผลิตรวมรองลงมาคือจังหวัดลำพูน เชียงราย และพะเยา คิดเป็นร้อยละ 33.5, 9.9 และ 4.0 ของผลผลิตรวม ตามลำดับ

ปัญหาด้านการผลิตลำไยที่สำคัญคือ การขยายพื้นที่ปลูกไปสู่พื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตต่ำและคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการสวนอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเฉพาะการจัดการปุ๋ย-น้ำและการใช้สารกลุ่มคลอไรด์กระตุ้นให้ลำไยออกดอกนอกฤดู นอกจากนี้การผลิตลำไยในฤดูปกติส่วนใหญ่ต้องอาศัยธรรมชาติเป็นหลักจึงออกดอกติดผลไม่สม่ำเสมอ ทำให้ยากต่อการวางแผนการผลิตหรือการตลาด

2.1.2 การผลิตของประเทศอื่นๆ

แหล่งปลูกลำไยที่สำคัญของโลกได้แก่ ไทย จีน เวียดนามและไต้หวัน นอกจากนี้ก็มีปลูกบ้างในบางมณฑลรัฐของออสเตรเลียและสหรัฐอเมริกา ประเทศไทยมีคู่แข่งในตลาดโลกที่สำคัญได้แก่ จีน เวียดนามและไต้หวัน

ประเทศจีนเป็นประเทศคู่ค้าและประเทศคู่แข่งที่สำคัญที่สุดของประเทศไทยไปพร้อมๆกัน ในปี 2544 ประเทศจีนมีพื้นที่ปลูกลำไยมากที่สุดในโลกคือ 2,910,000 ไร่ มีผลผลิตรวม 608,500 ตัน แหล่งผลิตลำไยที่สำคัญของประเทศจีนคือ มณฑลกวางสีซึ่งมีพื้นที่ปลูกลำไยทั้งสิ้น 1,265,000 ไร่และผลผลิต 150,900 ตัน รองลงมาคือมณฑลกวางตุ้งที่มีพื้นที่ปลูกลำไย 984,300 ไร่และให้ผลผลิต 346,000 ตัน มณฑลฟุกเกี้ยนปลูกลำไยประมาณ 600,000 ไร่และมีผลผลิต 110,400 ตัน นอกจากนี้ก็ยังมีปลูกในมณฑลอื่นๆ เช่น มณฑลยูนนานและไหหนาน เป็นต้น ผลผลิตลำไยสดเฉลี่ยทั้งประเทศของประเทศจีนประมาณ 800-1,600 กิโลกรัม/ไร่ เนื่องจากประเทศจีนมีพันธุ์ลำไยจำนวนมากถึงประมาณ 400 พันธุ์ ดังนั้นพันธุ์ที่ใช้ปลูกจึงแตกต่างกันในแต่ละแหล่ง เช่นพันธุ์ที่นิยมปลูกในมณฑลกวางตุ้งได้แก่ Chuliang และ Gushan Number Two หรือพันธุ์ที่ปลูกกันมากที่มณฑลฟุกเกี้ยน ได้แก่ Fuyan, Wulongling, Dongbi และ Chike ผลผลิตลำไยออกสู่ตลาดในช่วงปลายเดือนกรกฎาคมจนถึงเดือนตุลาคม การขยายพื้นที่ปลูกและการเพิ่มขึ้นของผลผลิตลำไยของจีนจะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกของประเทศไทยอย่างแน่นอน เนื่องจากจีนเป็นตลาดหลักของประเทศไทย ปัญหาการผลิตลำไยในประเทศจีนก็คือ ผลผลิตออกสู่ตลาดในช่วงสั้นๆ และระบบตลาดยังไม่สามารถกระจายผลผลิตออกจากแหล่งผลิตได้ดีพอ

ประเทศไต้หวันเริ่มปลูกลำไยมานานกว่า 300 ปีแล้วโดยนำพันธุ์เข้าจากประเทศจีน แหล่งผลิตลำไยกระจายจากภาคกลางและภาคใต้ของเกาะไต้หวัน โดยภาคใต้ของเกาะเป็นแหล่งผลิตลำไยที่สำคัญ ในปี 2545 ประเทศไต้หวันมีพื้นที่ปลูกลำไยประมาณ 76,600 ไร่และผลิตลำไยได้ 110,900 ตัน ซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับสามรองจากการผลิตส้มและมะม่วง ตามลำดับ พันธุ์ 'Fengko' เป็นพันธุ์ลำไยที่นิยมปลูกมากที่สุดคือ ประมาณ 95% ของผลผลิตทั้งประเทศ เพราะเป็นพันธุ์ที่ปรับตัวได้ดีในแหล่งผลิตต่างๆ ให้ผลผลิตสูงและการสูญเสียความหวานบนต้นช้ากว่าพันธุ์อื่น ส่วนพันธุ์อื่นๆที่ปลูกเป็นการค้าได้แก่ 'October', 'Shuigon', 'Chuchi Early', 'Puwei', 'Yangtaoyey' และ 'Hongko' ผลผลิตเฉลี่ยทั้งประเทศประมาณ 1,500 กิโลกรัม/ไร่ หรือประมาณ 60 กิโลกรัม/ต้น ปัญหาการผลิตลำไยในประเทศไต้หวันได้แก่ การออกดอกติดผลที่ไม่สม่ำเสมอ ขาดการควบคุมทรงพุ่มทำให้ต้นที่สูงใหญ่ ศัตรูลำไยที่สำคัญได้แก่ โรครากเน่า ไร้ก้ามหยาบ และแมลงเจาะผล นอกจากนี้ก็ยังมีขีดจำกัดของพื้นที่ทำให้ไม่สามารถขยายพื้นที่ปลูกได้เต็มที่ ผลผลิตลำไยประมาณ 90 % ใช้บริโภคภายในประเทศ ส่วนที่เหลือหอบแห้งส่งออกไปจำหน่ายยังประเทศจีนและฮ่องกง เป็นต้น

ประเทศเวียดนามเป็นประเทศหนึ่งที่มีลักษณะภูมิศาสตร์และภูมิอากาศคล้ายคลึงกับประเทศไทย พื้นที่ปลูกลำไยในเวียดนามปี 2544 มีประมาณ 470,000 ไร่ ให้ผลผลิตประมาณ 620,000 ตันหรือประมาณ 15% ของปริมาณผลไม้ที่ผลิตได้ทั้งประเทศ แหล่งผลิตลำไยที่สำคัญได้แก่ ภาคเหนือของ

ประเทศในเขตที่ราบสูงจังหวัดโพธิ์เซี่ยน โดยพันธุ์ที่นิยมปลูกในบริเวณนี้คือ พันธุ์ Tieu Hue, Xuong Com Vang และ Long Nhan แหล่งผลิตลำไยที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งคือ บริเวณดินดอนปากแม่น้ำโขง (Mekong Delta) พันธุ์ที่นิยมปลูกคือ Long Hung Yen, Duang Phen และ Cui ในประเทศเวียดนาม ผลผลิตลำไยประมาณ 70% จะใช้บริโภคภายในประเทศ ส่วนที่เหลือประมาณ 30 % จะส่งออกไปยังประเทศจีน สิงคโปร์และไต้หวัน ในรูปลำไยสดประมาณ 70%และที่เหลือก็ส่งออกในรูปของลำไยอบแห้งและลำไยกระป๋อง จึงนับได้ว่าประเทศเวียดนามก็เป็นประเทศคู่แข่งที่สำคัญของไทยในอนาคต เนื่องจากประเทศเวียดนามก็มีประเทศจีนเป็นตลาดส่งออกและผลผลิตก็ออกสู่ตลาดในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน

ออสเตรเลียเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ปลูกลำไย แหล่งปลูกที่สำคัญคือ บริเวณตอนเหนือของมลรัฐควีนส์แลนด์และนิวเซาท์เวลส์ พันธุ์ที่เกษตรกรปลูกเป็นการค้าคือ พันธุ์สีชมพู หัวและเบี้ยวเขียวของประเทศไทย นอกจากนี้ก็มีพันธุ์โคฮาล่าซึ่งเป็นพันธุ์จากฮาวาย ผลผลิตลำไยออกสู่ตลาดประมาณเดือนกุมภาพันธ์หรือมีนาคม ผลผลิตส่วนใหญ่ใช้บริโภคภายในประเทศ ที่เหลือก็ส่งออกโดยมีประเทศจีนเป็นลูกค้าที่สำคัญ

2.2 สภาพการตลาด

ผลผลิตลำไยสดในแต่ละปีใช้บริโภคภายในประเทศประมาณร้อยละ 26 ที่เหลือ 74% ส่งออกในรูปลำไยสดประมาณ 48% ลำไยอบแห้งประมาณ 33% ลำไยกระป๋องประมาณ 9% และลำไยแช่แข็งประมาณ 1.5% สำหรับปริมาณและมูลค่าการส่งออกแตกต่างกันแต่เพิ่มขึ้นกับปริมาณของผลผลิตลำไยสดในปีนั้นๆ มูลค่ารวมการส่งออกลำไยสดและผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยปี 2540, 2541, 2542 และ 2543 เท่ากับ 5,030 527 2,097 และ 5,051 ล้านบาท ตามลำดับ ในปี 2544 ประเทศไทยส่งออกลำไยสดทั้งสิ้น 101,305 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,910 ล้านบาท ตลาดส่งออกใหญ่ที่สุดคือ ฮองกง รองมาคือ มาเลเซีย จีนและสิงคโปร์ ลำไยแห้งมีการส่งออก 26,838 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,309 ล้านบาท ตลาดส่งออกใหญ่ที่สุดคือ ประเทศจีน รองลงมาคือฮองกง เวียดนามและสิงคโปร์ สำหรับลำไยกระป๋องส่งออก 8,969 ตัน มูลค่า 367 ล้านบาท โดยตลาดส่งออกที่สำคัญที่สุดคือ มาเลเซีย รองลงมาคือ สิงคโปร์และสหรัฐอเมริกา ส่วนลำไยแช่แข็งส่งออกทั้งสิ้น 1,597 ตัน มูลค่า 64 ล้านบาท โดยมีสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดนำเข้าที่สำคัญที่สุด รองลงมาได้แก่ ฝรั่งเศสและไต้หวัน จึงอาจกล่าวได้ว่าตลาดส่งออกเก่าของลำไยสดและผลิตภัณฑ์ คือ ฮองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ ส่วนตลาดใหม่ที่มีศักยภาพในการส่งออกได้แก่ แคนาดา ฝรั่งเศส อังกฤษ และอินโดนีเซีย

ปัญหาสำคัญด้านการตลาดลำไยคือ ปริมาณผลผลิตลำไยสดไม่แน่นอนในแต่ละปีทำให้ยากต่อการวางแผนการตลาด ผลผลิตลำไยสดประมาณ 70% ออกสู่ตลาดในช่วงสั้นๆ ระหว่างเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม ประกอบกับการกระจายผลผลิตสู่ตลาดยังไม่ดีพอ จึงทำให้เกิดความสามารถของตลาดที่

จะรองรับได้และราคาผลผลิตตกต่ำ ขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ลำไยรูปแบบใหม่ๆในเชิงพาณิชย์ นอกจากนี้แต่ละประเทศซึ่งเป็นผู้นำเข้าตั้งมาตรการที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกลำไยเช่น มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชซึ่งกำหนดไว้สูงหรือมาตรการทางภาษีที่แตกต่างกัน

2.2.1 ตลาดภายในประเทศ

พ่อค้ามักเป็นผู้กำหนดราคาในการซื้อขาย โดยรูปแบบการซื้อขายลำไยของเกษตรกรในภาคเหนือตอนบนเช่น เชียงใหม่และลำพูน มี 3 รูปแบบ คือ

1. การขายแบบเหมาสวนหรือขายเขียวหรือตกเขียว เป็นการซื้อขายล่วงหน้าโดยเกษตรกรและพ่อค้าตกลงซื้อขายกันในช่วงที่ลำไยกำลังออกดอกหรือเริ่มติดผลเล็กๆ ในบางแห่งมีการขายเหมาสวนในช่วงที่ผลเริ่มแก่ก็ได้ การกำหนดราคาขึ้นกับการคาดคะเนผลผลิตของผู้รับซื้อ ซึ่งเกษตรกรมักจะขายได้ในราคาต่ำ เนื่องจากยังไม่ทราบภาวะตลาดและค่าเก็บเกี่ยวและบรรจุหีบห่อเป็นของผู้รับซื้ออีกด้วย เกษตรกรอาจจะขายเหมาสวนทั้งหมดหรือเป็นบางส่วนก็ได้ ส่วนใหญ่ผู้รับซื้อจะเป็นพ่อค้าในท้องถิ่นและนำไปจำหน่ายต่อให้พ่อค้ารวบรวมภายในจังหวัดหรือต่างจังหวัด

2. เกษตรกรเก็บขายเอง โดยเกษตรกรเป็นผู้เก็บลำไยเอง จากนั้นจึงนำไปจำหน่ายให้ผู้รับซื้อตามจุดรับซื้อต่างแหล่งต่างๆ ดังนั้นรายได้ของเกษตรกรจึงขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตและราคารับซื้อที่กำหนดในช่วงนั้นๆ

3. การรวมกลุ่มกันขาย เป็นการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ปลูกลำไย ขายผลผลิตลำไยรวมกันให้พ่อค้า เพื่อให้สามารถต่อรองราคากับพ่อค้าได้ อย่างไรก็ตามการซื้อขายรูปแบบนี้มักไม่ค่อยนิยม

ราคาจำหน่ายเฉลี่ยทั้งปีของลำไยสดที่เกษตรกรขายได้นั้นจะแบ่งออกเป็น 3 เกรด คือชนิดดี ชนิดรองและคละ ซึ่งราคานี้จะแปรปรวนขึ้นอยู่กับผลผลิตรวมในแต่ละปี เช่นราคาเฉลี่ยของลำไยชนิดดีที่เกษตรกรขายได้ในปี 2543, 2544 และ 2545 เท่ากับ 19.28, 34.50 และ 27.48 บาท/กิโลกรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 6) ผลผลิตในช่วงเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์มีราคาจำหน่ายสูงสุดคือประมาณ 40-45 บาท/กิโลกรัมสำหรับลำไยชนิดดี

ในอดีตตลาดบริโภคสดเป็นตลาดที่รองรับผลผลิตลำไยส่วนใหญ่ แต่เมื่อมีการขยายพื้นที่การผลิต ตลอดจนการส่งออกและการแปรรูปลำไยมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้สัดส่วนของตลาดบริโภคภายในประเทศลดลงตามลำดับ ในปัจจุบันผลผลิตลำไยจะใช้บริโภคภายในประเทศเพียง 30% ที่เหลือก็ส่งออกตลาดต่างประเทศในรูปผลสดและผลิตภัณฑ์ลำไย ตลาดที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายได้แก่ ตลาดขายส่งสี่มุมเมืองด้านเหนือและตลาดไท สำหรับราคาขายส่งลำไยในตลาดกรุงเทพฯ

2.2.2 ตลาดส่งออกต่างประเทศ

1. ลำไยสด

ตลาดส่งออกลำไยสดที่ใหญ่ที่สุดในปี 2544 คือ ฮองกง โดยประเทศไทยส่งออกให้ฮองกง จำนวน 68,743 ตัน มูลค่า 1,136.4 ล้านบาท รองมาคือ มาเลเซีย จีนและสิงคโปร์ โดยส่งออก 3,510 6,144 และ 4,410 ตัน มูลค่า 127.6 99.2 และ 78.0 ล้านบาท ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าปริมาณและมูลค่าส่งออกลำไยสดไปประเทศอินโดนีเซียลดลงจาก 387.2 ล้านบาทในปี 2543 เหลือเพียง 0.4 ล้านบาทในปี 2544

2. ลำไยอบแห้ง

ตลาดส่งออกลำไยอบแห้งที่สำคัญที่สุดตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมาได้แก่ประเทศจีน โดยปี 2544 ประเทศจีนนำเข้าลำไยอบแห้งรวมทั้งสิ้น 24,609 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,144 ล้านบาท รองลงมาคือ ฮองกง สิงคโปร์ แคนาดาและมาเลเซีย คิดเป็นมูลค่า 64.4 22.4 และ 12 ล้านบาท ตามลำดับ

3. ลำไยกระป๋อง

ตลาดส่งออกลำไยกระป๋องที่ใหญ่ที่สุดตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมาได้แก่ ประเทศจีน ปี 2544 ประเทศจีนนำเข้าลำไยกระป๋องรวม 2,529 ตัน มูลค่า 101.7 ล้านบาท รองลงมาคือ ฮองกง สิงคโปร์ และมาเลเซีย คิดเป็นมูลค่า 95.3 4.4 และ 4.4 ล้านบาท ตามลำดับ

4. ลำไยแช่แข็ง

ในปี 2544 ตลาดส่งออกลำไยแช่แข็งที่ใหญ่ที่สุดคือ สหรัฐอเมริกา โดยส่งออกทั้งสิ้น 759 ตัน มูลค่า 34.2 ล้านบาท รองลงมาคือ ฝรั่งเศส ฮองกง ออสเตรเลียและไต้หวัน คิดเป็น 8.6 3.2 2.1 และ 1.4 ล้านบาท

ตารางที่ 1 พื้นที่ปลูก ผลผลิตเฉลี่ย ผลผลิตรวมและราคาจำหน่ายลำไยในปี 2541-2543

ปี	พื้นที่ปลูก (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคา (บาท/กก.)
	ที่ให้ผล	ที่ไม่ให้ผล	รวม			
2541	159,642	415,885	575,527	112	17,964	61.18
2542	266,502	349,453	615,955	796	212,240	28.41
2543	361,744	334,759	696,503	1,035	374,460	20.24

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร 2543

ตารางที่ 2 พื้นที่ปลูก ผลผลิตเฉลี่ย ผลผลิตรวมและราคาจำหน่ายลำไยของภาคต่างๆในปี 2543

ภาค	พื้นที่ปลูก (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคา (บาท/กก.)
	ที่ให้ผล	ที่ไม่ให้ผล	รวม			
เหนือ	323,939	271,279	595,218	1,013	328,305	17.02
ตะวันออกเฉียงเหนือ	22,461	46,948	69,409	889	19,969	21.39
กลาง	99	118	217	507	50	37.50
ตะวันออก	11,445	10,089	21,534	1,788	20,467	28.68
ตะวันตก	3,635	5,655	9,290	1,465	5,324	29.36
ใต้	165	670	835	2,089	345	71.82
รวม	361,744	334,759	696,503	1,035	374,460	20.24

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร 2543

ตารางที่ 3 พื้นที่ปลูก ผลผลิตเฉลี่ย ผลผลิตรวมและราคาจำหน่ายลำไยของจังหวัดที่สำคัญในปี 2543

จังหวัด	พื้นที่ปลูก (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคา (บาท/กก.)
	ที่ให้ผล	ที่ไม่ให้ผล	รวม			
เชียงใหม่	119,514	59,608	179,122	879	105,087	18.88
ลำพูน	94,167	107,939	202,106	981	92,382	18.50
เชียงราย	38,274	32,521	70,795	1,012	38,720	16.08
พะเยา	17,043	20,875	37,918	841	14,339	13.13
น่าน	13,921	9,241	23,162	1,879	26,155	12.29
จันทบุรี	10,737	9,420	20,157	1,795	19,274	28.75
เลย	7,770	13,052	20,822	974	7,564	19.56

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร 2543

ตาราง 4 พื้นที่ปลูก ผลผลิตเฉลี่ย ผลผลิตรวมและราคาจำหน่ายของลำไยพันธุ์ต่างๆในปี 2543

พันธุ์	พื้นที่ปลูก (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคา (บาท/กก.)
	ที่ให้ผล	ที่ไม่ให้ผล	รวม			
ดอ	307,637	301,931	609,568	1,021	314,141	20.56
แก้ว	15,111	6,015	21,126	1,229	18,570	17.55
สีชมพู	17,479	12,227	29,706	1,207	21,089	20.92
เขียวเขียว	12,106	4,567	16,673	968	11,714	19.15
อื่นๆ	9,361	9,839	19,200	951	8,905	21.22

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร 2543

ตารางที่ 6 ราคาขายที่เกษตรกรขายได้ระหว่างปี 2540-2545

เกรด	ราคาจำหน่าย (บาท/กก.)					
	2540	2541	2542	2543	2544	2545
ดี	21.76	118.54	36.13	19.28	34.50	27.48
รอง	16.20	75.21	27.43	14.75	26.90	19.49
คละ	17.70	60.00	28.42	15.33	27.00	21.15
เฉลี่ย	18.55	84.58	30.66	16.43	29.46	22.71

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ 7 ประมาณการต้นทุนการผลิตลำไยเฉลี่ยปี 2545

บาท/ไร่

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
1. ต้นทุนผันแปร	5,120.85	1,098.93	6,219.79
1.1 ค่าแรงงาน	1503.33	951.69	2455.02
-การดูแลรักษา	505.18	566.98	1,072.16
- การเก็บเกี่ยว	998.15	384.71	1,382.86
1.2 ค่าวัสดุ	3,110.05	38.34	3,148.39
-ปุ๋ยเคมี	1,244.94		1,244.94
-ยาปราบวัชพืช			
-ยาปราบศัตรูพืชและสารเคมีอื่น			
-น้ำมันเชื้อเพลิง			
-อุปกรณ์การเกษตรและวัสดุสิ้นเปลือง			
-ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์			
1.3 ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน	507.47	108.90	
2. ต้นทุนคงที่	11.8	1087.98	1087.98
-ค่าเช่าที่ดิน	5120.85	1087	
-ค่าเสื่อมอุปกรณ์		393.69	393.69
-ค่าเสียโอกาสเงินลงทุนอุปกรณ์เกษตร		431.39	431.39
- ต้นทุนก่อนให้ผล		431.39	431.39
3. ต้นทุนทั้งหมดต่อไร่	5,120.85	3,071.22	

ที่มา สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ 6 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลำไยสดและผลิตภัณฑ์ลำไย ปี 2535-2544

ปริมาณ = ตัน มูลค่า = ล้านบาท

ปี	ลำไยสด		ลำไยอบแห้ง		ลำไยแช่แข็ง		ลำไยกระป๋อง		รวม	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
2535	12,811	597.7	724	117.7	288	18.4	7,973	291.9	21,796	725.8
2536	21,310	398.1	879	96.0	159	9.9	8,391	338.4	30,739	842.4
2537	32,628	756.5	3,335	248.2	140	8.6	10,020	370.5	46,123	1,383.8
2538	31,719	882.1	3,655	195.5	160	9.43	10,554	415.1	46,088	1,502.2
2539	61,053	1,286.3	26,850	1,046.0	231	12.57	16,132	609.2	104,266	2,954.2
2540	81,632	2,119.8	38,075	2,142.8	241	14.77	15,975	753.1	135,923	5,030.6
2541	2,581	149.5	946	85.4	219	19.90	4,861	272.6	8,607	527.4
2542	43,998	1,146.9	6,770	436.73	749	44.87	8,822	468.9	60,339	2,097.5
2543	98,950	2,041.4	55,904	2,414.8	3,977	119.1	11,715	476.3	170,546	5,051.7
2544	101,208	1,910.2	26,816	1,309.9	8,816	361.1	1,597.2	64.2	138,438	3,645.5
อัตราเพิ่มร้อยละ	15.4	16.6	45.1	31.6	33.2	26.9	0.3	2.8	16.5	17.4

ที่มา : กรมศุลกากร

ตารางที่ 7 ตลาดต่างประเทศ ปริมาณและมูลค่าการส่งออกกล้วยสด ปี 2541-2544

ปริมาณ = ตัน มูลค่า= ล้านบาท

ประเทศ	2541		2542		2543		2544	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ฮ่องกง	2,152	112.8	20,914	501.6	52,234	957.2	68,743	1,136.4
อินโดนีเซีย	-	-	6,960	182.0	18,937	387.2	25	0.4
สิงคโปร์	6	0.2	4,864	82.4	4,735	77.6	4,410	78.0
มาเลเซีย	-	-	4,915	185.2	5,734	195.2	3,510	127.6
จีน	2	0.2	2,932	44.4	9,931	218.8	6,144	99.2

ที่มา: กรมศุลกากร

ตารางที่ 8 ตลาดต่างประเทศ ปริมาณ และมูลค่าการส่งออกกล้วยอบแห้งทั้งเปลือก ปี 2541-2544

ปริมาณ = ตัน มูลค่า= ล้านบาท

ประเทศ	2541		2542		2543		2544	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
จีน	674	38.8	4,862	213.2	11,439	498.4	24,609	1,144.0
ฮ่องกง	60	19.6	1,100	132.0	3,116	174.0	441	64.4
สิงคโปร์	38	8.8	125	30.8	241	50.8	120	22.4
แคนาดา	3	0.8	62	9.6	34	17.3	134	12.0
มาเลเซีย	15	2.0	34	5.2	84	3.6	599	0.3

ที่มา: กรมศุลกากร

ตารางที่ 9 ตลาดต่างประเทศ ปริมาณ และมูลค่าการส่งออกลำไยกระป๋อง ปี 2541-2544

ปริมาณ = ตัน มูลค่า= ล้านบาท

ประเทศ	2541		2542		2543		2544	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
มาเลเซีย	1,036	36.9	2,804	123.8	3,992	132.5	2,325	95.3
สิงคโปร์	1,179	67.4	2,442	133.6	3,905	158.9	2,529	101.7
ฮ่องกง	678	43.0	184	11.2	58.6	3.0	85.6	4.4
ฝรั่งเศส	121	9.1	247	13.5	221.7	11.2	104.6	4.4

ที่มา: กรมศุลกากร

ตารางที่ 10 ตลาดต่างประเทศ ปริมาณ และมูลค่าการส่งออกลำไยแช่แข็ง ปี 2541-2544

ปริมาณ = ตัน มูลค่า= ล้านบาท

ประเทศ	2541		2542		2543		2544	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
สหรัฐอเมริกา	63	4.7	527	30.1	1,479	62.8	759	34.2
ฮ่องกง	58	2.0	26	0.8	1,861	34.1	293	3.2
ฝรั่งเศส	37	5.6	120	6.5	124	6.6	150	8.6
ไต้หวัน	12	0.4	37	0.9	94.9	1.2	45	1.4
ออสเตรเลีย	0.3	0.02	24	5.0	46.8	2.0	34	2.1

ที่มา: กรมศุลกากร